

ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΜΟΥ

Ἐς τὸ παραθύρι μου ἀποκάτω,
Μέσ' ἔς τὸ ἀγιοκλήμα τ' ἀνθισμένο
Μικρὸ πουλάκι ὀρφανεμένο,
Εἶχε φωνά.

Τὸ καλοκαίρι πάντα ἔξυπνοῦσα
Μὲ φτερουγίσματα, μὲ τραγούδια,
Κ' εἶχα καμάρι τόσα λουλούδια
Τέτοια λαλιά.

Μὰ δὲν μποροῦσα νὰ καταλάβω
Ἄν τὸ πουλάκι ἔγλυκολαλοῦσε,
Γιὰ εἶχε ἀγάπη κ' ὅλο ἔθρηνοῦσε
Μέσ' ἔς τὰ κλαδιά.

Ἄχ ! καὶ οἱ στίχοι μου μὲ τραγούδια
Μπορεῖ νὰ μοιάζουν καὶ νὰ γελοῦνε
Μὰ ἔνε παράπονα ποῦ πετοῦνε
Ἄπ' τὴν καρδιά . . .

[Σμύρνη]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΜΠΙΝΗΣ
